

ményes munkát végzett a magyar erdőgazdaság fejlesztése érdekében.

Mi hisszük azt, hogy ez a hagyományos szeretete és megbecsülése az erdőnek és a vele foglalkozóknak éppen úgy él az unokában, mint ahogy élt nagynevű nagyatyjában, s a magunk részéről a legteljesebb bizalommal tekintünk munkássága elé.

Az egyesület részéről pedig egy ígéretünk és egy kérésünk van vele szemben.

Igéretünk az, hogy úgy mint eddig is, minden erőnkkel támogatni fogjuk a földművelésügyi minisztert és az alája rendelt erdészeti főosztályt a magyar erdőgazdaság fejlesztésére és felvirágoztatására irányuló törekvéseikben. Ezeket a törekvéseket pedig ma annál fontosabbnak tartjuk, mert meggyőződésünk szerint a magyar földnek több mint 20%-át kitevő erdőterület olyan óriási nemzeti kincs, aminek igen fontos hivatást kell a nemzet mai és jövő életében betöltenie.

A kérésünk pedig az, hogy tisztelje meg Önagyméltósága bizalmával egyesületünket és hallgassa meg szavunkat az erdőgazdaságot érintő összes kérdésekben, mert meg lehet győződve róla, hogy bennünket is ugyanaz a cél vezet, ami őt: a köznek, a nemzet egyetemes érdekének legjobb szolgálata.

B. Z.

MOLCSÁNY GÁBOR — MINISZTERI OSZTÁLYFŐNÖK.

Amikor őszinte örömmel közöljük olvasóinkkal, hogy államerdészetünk vezetőjét a *Kormányzó Úr* Öfömméltósága miniszteri osztályfőnökké léptette elő, úgy érezzük, örömünk az egész magyar erdőgazdaságé.

Molcsány Gábor nehéz időben vette át felelősségteljes hivatalt és munkájának a mennyisége, sőt súlya az elmúlt 2 évben sokszorososan megnövekedett.

Ez a többlet Magyarország újjáéledéséből, erdeink területének jelentős gyarapodásából fakad. A vezetésnek tehát a trianoni börtönből kiszabadult magyar élet újabb, távlatosabb követelményeihez kell igazodnia és ezért jelent hatványozottan olyan szellemi igénybevételt, amelynek csak kivételes tehetség és meg nem alkuvó szakszeretet tud eleget tenni.

Molcsány Gábor fáradhatatlan, önfeláldozó munkáját kezdetől fogva csodáljuk és nem titkoljuk azt sem, hogy gyakran tekintettünk aggodalommal éjt-napot egybetevő, egészségét fenyegető elfoglaltságára.

De akit az Isten nagy feladatok elvégzésére rendelt, annak erőt is ad és ezért hisszük, hogy *Molcsány Gábor* is hiánytalanul el tudja végezni mindazt, ami még rá vár.

A legfelsőbb helyről jövő elismerés elsősorban talán az ő személyének, értékes és eredményes fáradozásainak szól, mi azonban úgy érezzük, hogy ezen túlmenően, az egész magyar erdészet megbecsülését jelenti, azét a gazdasági ágét, amely egyre fontosabb szerepet játszik nemcsak a közszükségletek kielégítésében, hanem honvédelmi vonatkozásban és népünk testi-lelki erejének a növelésében is.

Amikor az erdészeti főosztály nagyrabecsült vezetőjét szívünk egész melegével üdvözöljük, arra kérjük a Mindenhatót, tartsa meg őt teljes erőben, egészségben nagyon sokáig családjának, szaktársainak és az egész magyar erdőgazdaságnak.

Kaán Károly emlékezete.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek Budapesten, 1940. évi december hó 19-én tartott közgyűlésén előadta:

Molsány Gábor.

Amidőn az igen tisztelt Egyesület legutóbbi rendkívüli közgyűlésén felkért arra, hogy *Kaán Károlyról*, a magyar erdőgazdaságnak és az Egyesületnek nagy halottjáról az emlékbeszédet megtartsam, bizonyos elfogódottsággal, de készséggel vállaltam ezt a komoly feladatot. Úgy éreztem, hogy én, aki *Kaán Károlynak* 4 éven át személyi titkára voltam, és pedig nemcsak hazánk, de a magyar erdőgazdaság történetének is legnehezebb és legszomorúbb éveiben (1918—22-ig), ma pedig az általa betöltött hivatali állások egyikében utódja vagyok, értékes tevékenységének mozaikköveit olymódon tudom csoportosítani, hogy kimagasló egyéniségének képe híven rajzolódjék ki mélyen tisztelt hallgatóságom előtt.

Arcképet megfesteni már egymagában véve sem tartozik a könnyebb feladatok közé, de úgy megfesteni egy portrét, hogy az híven tükrözze vissza az ábrázoltnak nemcsak mását, de egyéniségére jellemző minden vonását is, — nagy és nehéz feladat. Bár ez a cél lebegett szemem előtt, be kell vallanom, hogy ezt csak megközelíteni tudtam. *Kaán Károly* életének behatóbb tanulmányozása során egy munkában eltöltött hosszú élet oly nagyszámú, sokoldalú és értékes megnyilatkozásával kerültem szembe, hogy még nagy esetvonásokkal sem tudom erre a kis vászonra, amely időbelileg rendelkezésemre áll, a képet megfelelően felvázolni.

Kaán Károly 1867 július 12-én Nagykanizsán született. Főiskolai tanulmányait a selmecbányai erdészeti akadémián végezte el és ezeknek befejezése után, 1888-ban lépett a beszterecbányai erdőigazgatóságnál az államrendészet szolgálatába. Kartársai